

δι' ὅλον τοῦτο τὸ ἀριστοῦργημα, τὸ ἐκτυλισσόμενον πρὸ τῶν τεθαμνημένων ὀφθαλμῶν των;

Νῦν δὲ ἀκούσατε καὶ φρίξατε· πόσον ἐδαπάνησεν ἡ καταχθόνιος ἐκείνη ἀλλὰ μεγάλη καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κακουργήματι κυβέρνησις, ἡ ἰδρύσασα τὸ ἑαυτῆς κράτος ἐπὶ ἀσπαιρόντων πτωμάτων, ἡ μετροῦσα τὰς ἑαυτῆς ἡμέρας διὰ κεφαλῶν καὶ τὰς στιγμάς διὰ σταγόνων αἵματος, — πόσον ἐδαπάνησε διὰ τὴν κηδείαν καὶ ταφὴν τῆς πρώην αὐτῆς βασιλίσσης; — 7 ΦΡΑΓΚΑ!

Ο ΚΟΜΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

Ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος Ἀλβέρτος, κόμης τῶν Παρισίων, ἐστὶν ὁ πρεσβύτερος γόνος τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρηλίας, πρωτοτόκου τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου υἱοῦ, νυμφευθέντος κατὰ τὸ 1837 τὴν δούκισσαν Ἐλένην τοῦ Μεκλεμβούρου καὶ ἀποθανόντος κατὰ τὴν 13ην Ἰουλίου 1842 ἐν τῇ νεαρᾷ ἡλικίᾳ 32 ἐτῶν, καθ' ἣν στιγμὴν, ἀφηνιασάντων τῶν ἵππων, ὥρμα ἐκ τῆς ὑπὸ τούτων ἐλαυνομένης ἀμάξης. Ὁ κόμης τῶν Παρισίων ἐγεννήθη τὴν 24ην Αὐγούστου 1838 ἐν Παρισίοις· ἀνακηρυχθεὶς δὲ μετὰ τὴν τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου ἐκτραγείσαν ἐπανάστασιν βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ παραιτηθέντος πάππου του, ἀπῆλθεν εἰς Eisenach πόλιν τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Σάξ-Βεϊμάρης μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μεταβάσης μὲν προηγουμένως, ἐν τῷ μέσῳ μυριων κινδύνων, εἰς τὴν ἐν Παρισίοις βουλὴν, ὅπου ἔμελλε νὰ ἀνακηρυχθῇ βασιλικὴ ἐπίτροπος, πλὴν μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἀποδράσης ἐκ Γαλλίας ἀφοῦ ἡ αἵθουσα τοῦ βουλευτηρίου κατεκλύσθη ὑπὸ τοῦ στασιάζαντος ὄχλου καὶ ἡ δημοκρατία ἐπισήμως ἀνεκηρύχθη. Ἐν τῇ ἐξορίᾳ του, ὁ κόμης τῶν Παρισίων ἐξεπαιδεύθη ὑπὸ τοῦ σοφοῦ φιλολόγου Ἀ-

δόλφου Régnier· τὸν δὲ πλείστον χρόνον τῆς νεότητος αὐτοῦ ἐδαπάνησε περιηγούμενος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀνατολὴν μετὰ τοῦ δευτεροτόκου ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοῦ δουκὸς de Chartres, μεθ' οὗ ἐπολέμησεν ἐν τῷ ἀμερικανικῷ στρατῷ κατὰ τὸν ἐμφύλιον τοῦ 1863 πόλεμον. Τυχὼν ἐπιμεμελημένης κατὰ πάντα ἀγωγῆς, κεκτημένος δὲ εὐφυΐαν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ὁ κόμης τῶν Παρισίων, ὁ ἐπίδοξος οὗτος διάδοχος τῶν Ὁρleanιδῶν συνέγραψε τὰ ἐξῆς πονήματα· *Ἡ Δαμασκός καὶ ὁ Αἰθας* (Λονδίνον, 1861), *αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐργατικαὶ ἐταιρίαι* (1869), βιβλίον ἐλέγγιον ἐμβριθῆ γνώσιν τῶν ἐν αὐτῷ διαλυθενομένων, καὶ τέλος ἐν συννεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, *Ἐκστρατεία ἐν Ἀφρικῇ* ἀπὸ τοῦ 1835 μέχρι τοῦ 1839 ὑπὸ τῇ διοικήσει τοῦ πατρὸς των τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρηλίας. Ἐκτὸς τῶν πονημάτων τούτων, ὁ κόμης τῶν Παρισίων κατεχώρισεν ὑπὸ διάφορα ψευδώνυμα σπουδαία ἄρθρα ἐν τῇ *Ἐπιθεωρήσει* τῶν δύο Κόσμων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἡγεμονόπαιδος τούτου θέσιν, γινώσκοντες ὅτι τὸ κόμμα, οὗ λόγῳ μὲν ἀλλ' οὐχὶ ἔργῳ προΐσταται, καίπερ δυνάμενον, ὡς ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ παραδόσεών του, νὰ κατισχύσῃ πασῶν τῶν ἄλλων ἐν Γαλλίᾳ μερίδων, ἀπέβαλεν ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶν γόητρον καὶ ἐπιροήν. Εἰς τὴν ἀποτυχίαν ταύτην τοῦ Αὐρηλιανοῦ κόμματος συνέτειναν τὸ ἀμύητροπον καὶ ἀλλοπρόσαλλον καὶ ἡ ἐν γένει πολιτικὴ ἀδεξιότης τῶν πρωτίστων ὀπαδῶν του, ἀρεσκομένων εἰς συνταγματικὰς θεωρίας, πλειστάκις ἀμοιρούσας πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπικληθέντων doctrinaires (δογματολόγων). Ἀπὸ τοῦ 1871 τὸ κόμμα τοῦτο, ὅπερ ἐν τῇ τότε ἐθνοσυνελέσει καὶ ἐν τῇ ἄρτι διαλυθείσῃ βουλῇ ἀπετέλει τὸ δεξιὸν κέντρον δι-

εμπάσθη εἰς δύο μερίδας, ἀποσκιρτησάντων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Θιέρτου τῶν ἐγκριτοτέρων αὐτοῦ μελῶν καὶ ἰδρυσάντων τὸ ἀριστερὸν κέντρον, ἥτοι τὴν μερίδα τῶν μετριοφρόνων δημοκρατικῶν. Κατὰ τὴν νῦν ὑφестῶσαν ἐν Γαλλίᾳ πολιτικὴν κρίσιν, οἱ Αὐρηλιανοὶ συνησπισμένοι μετὰ τῶν ἄλλων μοναρχικῶν μερίδων ἀκολουθοῦσι τὴν σημαίαν τοῦ στρατάρχου προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κυμαινόμενοι μὲν ἐνίοτε μεταξὺ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς ἐνεστῶσης συμμαχίας, πλὴν συνυπέχοντες τὴν εὐθύνην τῶν κυβερνητικῶν ἀτασθαλιῶν καὶ ἀνομημάτων.

ΗΘΙΚΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΛΕΙΑ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Σιλβίου Πελλίκου).

Τίμα τὴν γυναῖκα, πλὴν φοβοῦ τὴν κινδυνώδη καλλονὴν τῆς, πολὺ μᾶλλον φοβοῦ τὸ εὐαπάτητον τῆς καρδίας σου.

Εὐτυχὴς σὺ, ἐάν οὐδεμιᾶς ἄλλης θερμῶς ἐρασθῇς πλὴν ἐκείνης ἣν θελήσῃς καὶ δυνηθῇς νὰ ἐκλέξῃς σύντροφον ὅλου τοῦ βίου σου.

Τήρει τὴν καρδίαν σου ἀπηλλαγμένην πάσης ἐρωτικῆς ἀλύσεως, ἥ νὰ ἐγκαταλείψῃς αὐτὴν ἔνερμαιον γυναικὸς μικρᾶς ἀξίας. Ἄνθρωπος οὐχὶ ὑψηλῶν αἰσθημάτων πιθάνον νὰ κτύχῃ μετ' αὐτῆς, σὺ δὲν θὰ ἠδύνασο. Σὺ ἔχεις ἀνάγκην ἢ ἰσοδίου ἐλευθερίας ἢ συνεύνου συμμεριζομένης τὴν γενναίαν ἰδέαν ἣν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἔχεις, ἰδίως δὲ περὶ τοῦ γυναικείου φύλου.

Αὕτη δέον νὰ ᾖ μία τῶν ἐκλεκτῶν ἐκείνων ψυχῶν αἵτινες ὑψηλῶς ἐννοοῦσι τὸ ὠραῖον τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἔρωτος. Πρόσεχε μὴ πλάσῃς αὐτὴν τοιαύτην διὰ τῆς φαντασίας σου, ἐνῶ πράγματι πᾶν ἄλλο θὰ ᾔτο.

Ἐάν τοιαύτην εὕρῃς αὐτὴν· ἐάν τὴν βλέπῃς ἀναμυρρήστως ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ἔρωτος φλεγομένην· ἐάν βλέπῃς αὐτὴν ὑπὸ εὐγενούς κατεχομένην ἐνθου-

ΖΑΚ. ΑΝΘ. ΕΤΟΣ Γ'.

σισμοῦ πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν· ἐάν τὴν βλέπῃς ἀσχολουμένην περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν παντὸς ἐφικτοῦ αὐτῇ ἀγαθοῦ· ἐάν τὴν βλέπῃς ἀσπονδον οὖσαν ἐχθρὰν πρὸς πᾶσας τὰς ἠθικὰς ταπεινὰς πράξεις· ἐάν μετὰ τῶν προτερημάτων τούτων συνδέῃ νοῦν καλλιεργημένον, οὐδόλως δὲ κατέχεται ὑπὸ τῆς κενοδοξίας τοῦ νὰ ἐπιδεικνύῃ αὐτόν· ἐάν μάλιστα, τοιαύτη οὔσα, ᾖ καὶ ἡ ταπεινότερα τῶν γυναικῶν· ἐάν οἱ λόγοι τῆς ὕλοι καὶ πᾶσαι τῆς αἰ πράξεις πνέουσιν ἀγαθότητα, ἀπερίττον φυσικότητα, ὕψος αἰσθημάτων, ἀκράδαντον ἐπιμονὴν πρὸς τὰ καθήκοντά της, προσοχὴν πρὸς τὸ νὰ μὴ λυπήσῃ οὐδένα καὶ νὰ παρηγορῇ τοὺς τεθλιμμένους, νὰ ποιῇται χρῆσιν τῶν γοήτρων αὐτῆς πρὸς ἐξυγενισμόν τῶν αἰσθημάτων τῶν ἄλλων—τότε ἀγάπα αὐτὴν δι' ἔρωτος μεγάλου, ἔρωτος ἀξίου αὐτῆς!

Ἔστω σοι ἄγγελος φύλαξ· ἔστω σοι ὡς ζῶσα ἔκφρασις τῆς θείας ἐντολῆς τοῦ ν' ἀπέχῃς πάσης χαμερπείας, τοῦ νὰ σπεύδῃς πρὸς πᾶσαν εὐγενῆ πράξιν. Σκέφθητι εἰς πᾶσαν σου ἐπιχείρησιν νὰ τυγχάνῃς τῆς ἐπιδοκιμασίας αὐτῆς· σκέφθητι ἵνα αἱ πράξεις σου ὥσι τοιαῦται ὥστε ἡ ὠραία τῆς ψυχῇ ν' ἀγάλλεται ἔχουσα σε φίλον· σκέφθητι νὰ τιμᾷς αὐτὴν, οὐχὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, —τοῦτο ὀλίγον ἐνδιαφέρει—ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ παντεπόπτου βλέμματος τοῦ Θεοῦ.

Ἐάν ἡ γυνὴ ἐκείνη ἔχῃ ψυχὴν τόσῳ ἔξοχον καὶ πιστὴν πρὸς τὴν θρησκείαν, ὁ μέγας πρὸς αὐτὴν ἔρωτος σου δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολή, δὲν θὰ εἶναι εἰδωλολατρεία. Σὺ θὰ τὴν ἀγαπᾷς μάλιστα διότι αἱ βουλήσεις αὐτῆς ἐν πλήρει ἔσονται ἀρμονία μὲ τὰς τοῦ Θεοῦ θαυμάζων τὰς μὲν, θέλεις θαυμάζει τὰς δὲ, ἢ μᾶλλον ἔσονται πάντοτε αἱ βουλήσεις Ἐκείνου αἱ ὑπὸ σοῦ θαυμαζόμεναι. Ὡστε ἐάν ἡδύνατὸ ποτε αἱ βουλήσεις αὐτῆς νὰ καταστῶσι διάφοροι τῶν τοῦ Θεοῦ, ἡ θελξικάρδιος γοητεία θὰ διελύετο, σὺ δὲν θὰ ἠγάπας πλέον αὐτὴν.

Πολλὰ κοιναὶ ψυχὰι νομίζουσιν χιμαϊρικὸν τὸν εὐγενέστατον τοῦτον ἔρω-